

IMAJTE U SEBI SOL

Mario Dučić,
studen 2006.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

Čitajući Markovo evanđelje nedavno, vjerujem da mi je Gospodin govorio i ukazao na neke bitne principe koji su temelji učinkovitog osobnog kršćanskog života, ujedno i temelji učinkovite crkve koja želi proširiti Božje kraljevstvo u svom gradu ili zemlji.

Isus Krist, u već spomenutom evanđelju po **Marku 9.50**, govoreći svojim učenicima daje upozorenje i kaže:

“Sol je dobra, ali ako sol postane neslana, čime ćete nju osoliti? Imajte u sebi sol i tako ćete imati mir među sobom.”

Sol se ne spominje samo u evanđeljima nego i u Starom zavjetu, a imala je višestruku upotrebu. Koristili su je kao prirodni konzervans, dodavali u hranu kako bi poboljšali okus ili stavljali u

gnojivo kako bi zemlja bila kvalitetnija. Rimljanima je bila toliko vrijedna da su čak i rimski vojnici bili dijelom isplaćivani vrećicama soli.

Ali sol nije imala samo te navedene praktične primjene. Štoviše, zauzimala je važno mjesto u židovskom štovanju.

U Levitskom zakoniku, na primjer, vidimo da je bila dio žrtve prinosnice. Dajući Mojsiju upute o toj žrtvi, Bog u **Lev 2.13** kaže:

✦ **To je slika onoga što Bog želi među nama – biti aktivan u našem i crkvenom životu, duboko prodrijeti u svako područje našega života, sačuvati nas od zloga koji vlada ovim svijetom i iscijeliti nas od naših padova i grijeha.**

“Svaku svoju žrtvu prinosnicu posoli. Ne ostavljaj svoje žrtve prinosnice bez soli Saveza sa svojim Bogom: sa svakim svojim prinosom prinosi i sol.”

Drugim riječima, žrtve su bile zasoljene solju kao podsjetnik da Božji narod ima savez sa svojim Bogom; a od tog saveza se nešto i očekuje.

Sol se također upotrebljavala i kod prinošenja žrtve paljenice. Dajući upute Ezekielu o svetkovanju Pashe, Bog govori kako prinijeti junca i ovna bez mane te kaže, *“...prikaži ih pred Jahvom, a svećenici neka ih pospu solju i neka ih prinesu kao paljenicu Jahvi.”* (**Ezekiel 43.24**); ili kod potvrđivanja saveza, što možemo vidjeti u knjizi Brojeva gdje Bog, nabrajajući prava i dužnosti svećenika, kaže:

“Sve posvećene prinose što ih Izraelci podižu Jahvi predajem trajnim zakonom

★ **Crkva treba istinom i snagom evanđelja aktivno utjecati na pali svijet. Zato je i Isus rekao učenicima: “Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje.”** (Djela apostolska 1.8)

tebi, tvojim sinovima i tvojim kćerima s tobom. To je savez osoljen, trajan pred Jahvom, tebi i tvome potomstvu s tobom.” (**Brojevi 18.19**)

Vidimo da je sol uvijek dobar biblijski primjer Božjeg djela u nečijem životu jer sama po sebi ima mogućnost prodrijeti u nešto, sačuvati ili pomoći u iscjeljenju. I to je, jednostavno rečeno, slika onoga što Bog želi među nama – biti aktivan u našem i crkvenom životu, duboko prodrijeti u svako područje našega života, sačuvati nas od zloga koji vlada ovim svijetom i iscijeliti nas od naših padova i grijeha.

1. Trebamo se prisjetiti i znati da smo Božji narod saveza i kao takvi trebamo znati koji je naš zadatak.

U **Mateju 5.13** Isus je rekao da smo “sol zemlji” i to je naša prvobitna svrha da kao Božji narod aktivno čuvamo i čistimo, odnosno zasoljavamo svijet oko sebe.

Ponekad zbog suludih teologija i vjerovanja te tko zna kakvih okolnosti jednostavno zaboravljamo i zanemarujemo svoju pravu svrhu i ulogu.

Upravo kao sol koja se upotrebljava za očuvanje hrane i daje okus raznim prinosnicama Gospodinu, tako i mi danas trebamo pozitivno i kvalitetno čuvati ono što je dobro i čistiti ovaj svijet od sve većeg očitog moralnog pada u društvu. Mi smo čuvari svojih gradova i svoje zemlje!

Kršćanstvo nije samo nekakav klub sebičnih ljudi u kojem ostvarujemo svoje želje i prohtjeve. Crkva nije mjesto za izgradnju našeg ega ili samo mjesto doživljavanja raznih dobrih osjećaja, rješavanja financijskih problema, pronalaženja životnog partnera ili natjecanja u poznavanju tko bolje poznaje vrste zlih duhova te ima više snage. Vjerujem da crkva i Božji narod imaju značajniju svrhu i poslanje od toga. Crkva treba istinom i snagom evanđelja aktivno utjecati na pali svijet. Zato je i Isus rekao učenicima: *“Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje.”* **(Djela apostolska 1.8)**

Nisu primili snagu kako bi se samo smijali ili radovali u Duhu, plesali i poskakivali po crkvi ili glasno pjevali, nego snagu koja im je dana kako bi aktivno svjedočili svijetu o istini evanđelja.

Nažalost, mi danas više volimo pjevati i svirati nego moliti i plakati nad grijesima, prokletstvom i izopačenošću koja se nadvila nad ovaj svijet. Na kraju krajeva, zar ne piše u Pismu da će Duh Sveti kada dođe osvjedočiti svijet s *“obzirom na pravednost, sud i grijeh”?*

Crkvo u Hrvatskoj, na nama je odgovornost da sačuvamo ono što je dobro u ovoj zemlji. Da upravo kao sol Hrvatsku aktivno sačuvamo od pokvarenosti i bezakonja te unesemo novi okus pravoga Kristova života. To najčešće od nas potražuje pažljivo

planiranje, voljno žrtvovanje i potpuno predanje Božjem kraljevstvu!

▶ **2. BITI SLAN NIJE LAKO, ALI POSRNEMO LI U TOME VIŠE NE MOŽEMO UČINKOVITO PREDSTAVLJATI ISUSA KRISTA U OVOJ ZEMLJI.**

To je ono što bi naš neprijatelj đavao želio vidjeti – crkvu koja gubi svoju učinkovitost, slanost i koja se zatvara od svijeta te stvara svoju supkulturu koja nije relevantna svijetu i koju nitko ne razumije.

To je crkva koja se povlači usred svojih vlastitih borbi i trvenja ili je potpuno nezainteresirana za događanja oko nje. Sotona bi htio imati crkvu uljuljanu u svoj *status quo* ili pak zainteresiranu u kršćansku mistiku i nebitne stvari koje mnogi slijede jer ne poznaju Božju Riječ već idu za karizmama osoba bez karaktera.

Ako ponešto poznajete povijest protentantizma u Hrvatskoj ili ste

✱ **Sotona bi htio imati crkvu uljuljanu u svoj status quo ili pak zainteresiranu u kršćansku mistiku i nebitne stvari koje mnogi slijede jer ne poznaju Božju Riječ već idu za karizmama osoba bez karaktera.**

čitali o djelovanju velikana hrvatske reformacije, tada možete uočiti da im je jedno bilo zajedničko; oni su po cijenu vlastitog života aktivno svjedočili za istinu evanđelja. Nisu se povlačili u svoje crkvice, već su okolinu u kojoj su djelovali htjeli dotaknuti i promijeniti silom evanđelja.

Reformacija u Hrvatskoj se toliko proširila da nam neki zapisi govore kako su u nekim mjestima zamalo svi bili protestanti. Protestantizam se toliko raširio u Istri da je, prema katoličkom autoru Paschiniju, neki Milanac Ambrozije 24. lipnja 1549. g. svjedočio pred inkvizicijom u Veneciji kako su u Puli i Vodnjanu skoro svi stanovnici luterani, da tamo: *"I dječaci, pastiri i kopači govore i diskutiraju o stvarima vjere."*

Čitajući knjigu *Reformacija među Hrvatima* u kojoj dr. Stanko Jambrek piše o reformaciji, jedan mi je brat ostao u mislima. Fra Baldo Lupetina iz Cresa.

Poslušajmo malo o njemu: *"Kao čuveni propovjednik bio je pozivan odlukama Gradskog senata da propovijeda korizmene propovijedi u župnoj crkvi*

✦ **Mi danas trebamo, muškarce i žene ispunjene Svetim Duhom koji neće oklijevati ustati za istinu evanđelja.**

grada Cresa. U korizmi 1541. u župnoj je crkvi propovijedao i među ostalim rekao: 'Uzaludni su svi oproštaji grijeha, a mise su samo za to da se vjericima otimaju novci. Čistilište ne postoji i zbog toga je suvišno svako posredovanje između čovjeka i Boga. Nedjeljna misa u crkvi ima se upućivati samo Bogu, a ne i svecima.'

Zbog ovih i sličnih propovijedi optužio ga je fratar Curzula iz Cresa pred inkvizicijom u Veneciji. Curzula je završio svoju optužbu riječima da je fra Baldo toliko rekao i toliko uradio da je prevrnuo naglavačke grad Cres i malo treba pa će u njemu svi postati heretici."

Uočavate li kako su samo oni utjecali na okolinu – prevrnuli su grad naglavačke. I to je ono što mi danas trebamo, muškarce i žene ispunjene Svetim Duhom koji neće oklijevati ustati za istinu evanđelja; koji se neće bojati reći ljudima na visokim položajima da su u krivu zbog nemoralna ili bezakonja. Možda će izgubiti glavu kao Ivan Krstitelj, ali znajući da je to cijena evanđelja.

Takvi se ljudi nisu povukli u svoje "duhovne" samostane i svaki dan dobivali snove i viđenja o tome kako će si kupiti novu kuću ili novi auto ili su išli samo iz jednog na drugi seminar u iščekivanju da će se tamo nešto dogoditi. Hvala Gospodinu da je kraljevstvo nebesko puno veće od zidova naših crkava!

Takvi su ustvari poput Balda Lupetine i još mnogih drugih koji su svojom krvlju,

kao i naš Gospodin Isus Krist, platili cijenu soli u svijetu; nisu htjeli predati društvo neznanju i ostaviti ljude u tami.

Zanimljivo je znati povijest koja se možda i uvelike svjesno ili nesvjesno sakrivala. Činjenice o tome kako su velikani hrvatskoga protestantskog pokreta poput Matije Vlačića Ilirika, Ivana Ungrada, Stipana Konzula i obitelj Zrinski (osobito Nikole Zrinskoga koji je poginuo kod Sigeta 7. rujna 1566. godine u borbi protiv Turaka) aktivno utjecali na ovu našu zemlju.

Promotrimo malo i neke biblijske primjere utjecaja na društvo. Apostol Pavao pišući solunskoj crkvi ističe njihov dobar evagelizacijski utjecaj na društvo i ljude oko njih te kaže:

“Od vas je, uistinu, riječ Gospodnja odjeknula ne samo u Makedoniji i Ahaji nego se svagdje proširio glas o vašoj vjeri u Boga, tako da nama o tome ne treba što govoriti.” (1 Solunjanima 1.8).

Isto tako pišući poslanicu Rimljanima ukazuje na njihovu slanost vjere kada u stihu 1.8 kaže: *“Prije svega zahvaljujem Bogu svome po Isusu Kristu za sve vas što se vjera vaša hvali po svem svijetu.” (Rimljanima 1.8).*

Povijest nam ustvari govori da su rimski kršćani i te kako imali vanjski značajan utjecaj u ondašnjem zapadnom svijetu. Mnogi kažu da je njihova reputacija bila izvrsna, a njihova čvrsta vjera bila znana širom svijeta. Čak su mnogi rimski

časnici i građani predali svoj život Kristu. Poznato je da je najbolja legija bila je sastavljena od kršćana; slično je bilo i u Karlovcu za vrijeme reformacije gdje su najbolji časnici bili su protestanti.

Sjetimo se samo Pavlove misije u Grčkoj. Bježeći pred smrtnom prijetnjom iz Soluna gdje su izbili nemiri i gdje se čitav grad uzbunio zbog toga što je uz njega i Silu nakon uvjeravanja i raspravljanja *“pristalo... veliko mnoštvo Grka i priličan broj uglednih žena” (Djela 17.4)*. Prvo se sklonio u Bereji, a zatim u Ateni, gradu intelektualizma, bogatstva, civilizacije i religije.

Pismo nam kaže da iako se skrivao nije mogao šutjeti, već se *“ozlojedio promatrajući grad pun idola” (Djela 17.16)*. Ozlojediti je bolje prevesti riječju *“uznemiriti”*.

Drugim riječima, bio je pun Kristove soli i, prema Pismu, *“stavši sred Aeropaga”* (sudnicu na brežuljcima Atene, koja se nalazila pored Akropolisa) započeo je razgovor sa stoičkim i epikurejskim mudracima koji su bili dominantni filozofi u grčkoj kulturi, kao i s ostalim Atenjanima.

Znamo također da nam Bibija potvrđuje kako su nakon toga *“neki pristali uza nj i prigrlili vjeru...”*. Pavao je imao Kristove soli, ali što je s nama?

✦ **Pavao je imao Kristove soli, ali što je s nama?**

Što je sa zagrebačkim i hrvatskim crkvama? Jesmo li izgubili dobar glas; čujemo li se uopće? Jesmo li se povukli u svoja mala kraljevstva ne mareći za ikoga, neizanteresirani o javnosti i događanjima oko nas? Povukli od izopačenosti? Zašto se bojimo zasoliti ovu zemlju? Ima li koga tko može stati u proboje za ovu zemlju? Ili se pak natječemo u tome tko više ima sile i bolje poznaje mistične kršćanske tajne koje samo nekolicina izabranih razumiju, osobito braća s Istoka?

Štoviše, jesmo li slani ili smo dopustili da nas obuzme bljutavost? Gdje smo kada homoseksualci paradišu Hrvatskom i kada se nemoralnost javno promovira potpomognuta ljudima na viskim pozicijama? Zašto ne reagiramo i ne učinimo nešto u vezi sa sve većim urušavanjem temeljnih životnih struktura? Obitelj i svijet reagiraju, a kršćani kažu da to nije njihova stvar. Bitno je da mi imamo takozvano probuđenje u svojim zajednicama. Bitnije nam je koliko smo priznati od države i prisustvujemo li svakoj ekumenskoj molitvi!

Znate što, istinsko probuđenje mijenja moralnu klimu u društvu! Istinsko probuđenje dotiče svaki aspekt društva! Probuđenje ne uključuje samo osjećaje već i vraćanje Božjoj poslušnosti i principima koji su na dobrobit društva.

★ **Jesmo li izgubili dobar glas; čujemo li se uopće?**

Isus Krist nam jasno kaže u **Mateju 5.13**:

“Vi ste sol zemlji. Ali ako sol obljutavi, čim će se ona zasoliti?”

► **3. SADA DOLAZIMO DO DVIJE PROBLEMATIČNE STVARI U VEZI S KRISTOVOM SOLI U NAMA - BLJUTAVOST I ŽUDNJA ZA VELIČINOM.**

Vjerujem da bljutavost prvenstveno dolazi zbog toga što prestajemo ljubiti Boga svim svojim bićem, a kada se to dogodi postajemo beskorisni za Boga.

Ako ne dajemo okus ovome svijetu, ako nismo aktivni čuvari njegove svetosti i pravednosti, onda pred njim nemamo nikakve vrijednosti.

Krist je za takvu sol jasno rekao: *“Više nije ni za što, osim da se izbací van da je ljudi pogaze.” (Matej 5.13b)*

Svaki put kada Crkva čini kompromis s Božjom riječi, kada želi biti prepoznata od ljudi, kada ne želi uznemiriti ljudski *status quo*, kada daje svoje udove grijehu, kada šuti o bezakonju i pristaje uz nepravdu, kada je mlaka i bez žara za izgubljenima, kada joj je na srcu više ljudska slava nego Božja, onda prema Kristu nije ni za što osim da se izbací van da je ljudi pogaze. Drugim riječima, da ju svijet i đavao u potpunosti pokore sebi.

Grčku riječ za *obljutavti* također možemo prevesti izrazom *“postati lud”*.

Crkvo, kakvo je to ludilo koje vlada među nama? Isus kaže da ako sol bljutavi ili postane luda nije ni za što drugo nego da se "izbaci van da je ljudi pogaze".

Ako ne činimo Kristova djela, bit ćemo bačeni van i predani svjetovnim ljudima, ljudskim pogubnim idejama i filozofijama koje će nas osakatiti i onesposobiti za prvobitnu svrhu – da budemo sol i svjetlo.

Ako jednom izgubimo slanost, teško je možemo povratiti!

Kada se pitalo jednoga židovskog rabija u prvome stoljeću nakon Krista o tome kako netko može bljutavu sol učiniti ponovo slanom, rekao je: "Da je pokušaju zasoliti s posteljicom sterilne mule. Ako je mula sterilna, onda nema posteljice i oni koji postavljaju glupa pitanja dobivaju i glupe odgovore".

On kaže da prava sol ne može izgubiti svoju slanost, ali ako je izgubi, što bismo mogli učiniti da joj vratimo slanost? Posoliti je? Jednostavno bljutava sol nema vrijednosti i ne možemo joj vratiti slanost. Zato, crkvo, trebamo održavati svoju slanost, jer ako je jednom zauvijek izgubimo, teško ćemo je moći povratiti. Umjesto žive, postat ćemo mrtva religiozna crkva!

Zato želim svima nama postaviti pitanje – hoćemo li nastaviti dalje hodati u svom ludilu (bljutavosti) i postati takva sol koju će Bog odbaciti od sebe, sol koja će Gospodina natjerati

da nas izbaci iz svojih usta ili ćemo biti kvalitetna sol koja će soliti druge? Hoćemo li biti kao ohola crkva u Laodiceji kojoj je Bog rekao:

"Poznam tvoja djela: niti si studen niti vruć! Oh kad bi bio studen ili vruć! Ali, jer si mlak – ni vruć ni studen - izbacit ću te iz svojih usta." (Otkrivenje 3.15-16). Ili kao solunska crkva za koju je apostol Pavao mogao reći: "Nego se svagdje proširio glas o vašoj vjeri u Boga"?

Jeste li kušali nezasoljenu hranu? Toliko je bljutava da odmah posegnete za soli ili je izbacite iz usta. Isto tako crkva nije učinkovita crkva bez soli.

U evanđelju po **Luki 14.35** Isus Krist kaže da takva sol: "Niti valja za zemlju, niti za gnoj. Izbaci se van. Tko ima uši neka čuje!" Jesu li nam uši otvorene za ono što Sveti Duh poručuje svojoj crkvi u Hrvatskoj?

Na kraju bih htio reći što će se dogoditi ili, štoviše, u kojim vrstama bljutavosti ili ludosti ćemo sami sebe naći (ili se već nalazimo), a koja će nas odvojiti od Gospodina i njegova djela koje on ima za svoj narod u Hrvatskoj. Te dvije ludosti zasigurno uništavaju našu slanost na ovim područjima, a nisu nove jer su se pojavile i među Kristovim učenicima.

✦ **Zašto se bojimo zasoliti ovu zemlju? Ima li koga tko može stati u proboje za ovu zemlju?**

Govoreći o soli u evanđelju po **Marku 9.50b**, Isus nam daje jednu zanimljivu rečenicu u vezi sa soli: *"Imajte u sebi sol i tako ćete imati mir među sobom."*

Zašto se ovdje spominje mir? Ako pogledamo malo širi kontekst razgovora, vidimo da su Isusovi učenici upali u zamku koja ih je mogla onesposobiti i oduzeti slanost za Božje kraljevstvo, a ta je kao prvo često pitanje s kojim se svi kad tad suočimo, a glasi: "Tko je najveći?"

U evanđelju po **Marku 9.34** vidimo da se, nakon što ih je Isus pitao o čemu su raspravljali, učenici osjećaju postidičeno jer ih je Isus uhvatio u njihovoj borbi za osobnim uspjehom. Pismo kaže: *"Oni su šutjeli, jer su putem raspravljali međusobno o tome tko je najveći."*

Nije loše imati ambicije, ali kada nas naše ambicije potiskuju podalje od naše poslušnosti Gospodinu, tada

✦ **Istinsko probuđenje mijenja moralnu klimu u društvu! Istinsko probuđenje dotiče svaki aspekt društva! Probuđenje ne uključuje samo osjećaje već i vraćanje Božjoj poslušnosti i principima koji su na dobrobit društvu.**

one postaju grijeh. U nama se javlja nesigurnost i ponos koji uzrokuju neprestano uspoređivanje u pozicijama i prestižu. Ne želimo sudjelovati u Božjem djelu ako nismo prvi i izgovaramo onu staru: "Ne mogu doći, ali vas podržavam u molitvama".

Takav stav i uspoređivanje zasigurno oduzima našu slanost i učinkovitost kao i svrhu poslanja crkve u ovoj zemlji.

Apostol Pavao nam to otkriva u **drugoj poslanici Korinćanima 10.12** govoreći o lažnim apostolima koji su se stalno hvalili i uspoređivali s drugima. Takav stav jasno opisuje suludim, odnosno bljutavim:

"Dakako, mi se ne usuđujemo ni izjednačiti ni usporediti s nekima koji sami sebe preporučuju. Ali oni, budući da se mjere vlastitom mjerom i uspoređuju sami sa sobom, ludo postupaju."

Vidite, ako u sebi nemamo soli, počet ćemo se uspoređivati s drugima. Mislit ćemo da smo duhovniji jer više govorimo u jezicima, jer je naše slavljenje bolje, jer je naš pastor bolji, jer ime naše crkve bolje, jer je naš bubnjar bolji, jer bolje dižemo ruke nego ostali, jer smo ponizniji od ostalih (a prava poniznost nije svjesna sebe), jer više skačemo nego drugi (a bilo bi bolje da naričemo za grijehom nego da skačemo) i tome slične stvari.

To je upravo ona prva ludost zbog

koje stvaramo nepotrebne napetosti i probleme sebi i drugima, jer smo nažalost u potpunosti usredotočeni na sebe same i svoje sebične ciljeve, a ne na Isusa i njegovu svrhu poslanja.

Gotovo se uvijek prilikom većih okupljanja crkava i kršćana često javlja ta jedna grešna zemaljska taština koja se želi uzdići iznad drugih i vladati. Onda se mi pastiri i ostali duhovni radnici više puta ne želimo u nešto uključiti samo zato što nismo prvi ili zato što nam nitko nije dao priliku da se negdje u javnosti pokažemo. Ipak, možemo sve to produhovniti i reći da imamo svoj „stil“ ili „poslanje“ koje ne podržava druge.

Vidite, takav stav u potpunosti uništava slanost. Počinjemo se natjecati i nevoljko služiti jer uvijek želimo biti prvi, uvijek glavni i tako gubimo dragocjenu Kristovu sol.

Što se onda događa? Umjesto da solimo nespasene i utječemo na društvo, počnemo bljutaviti i napadati jedni druge, unoseći nemir i razodore. To je upravo ono što se događa kada crkva ne radi Božje djelo – postaje neupotrebna, unosi bezrazložan nemir te razara Kristovo djelo.

Drugu „ludost“ ili bljutavost nalazimo isto tako kod učenika u evanđelju po **Marku 9.38** gdje vidimo tipično ponašanje kada smo zaljubljeni u svoju crkvu ili denominaciju ili u sebe same. Bez razloga postajemo ljubomorni i neprijatelji svima koji nisu članovi naše

crkve ili denominacije te počinjemo zabranjivati ili čak ustajati na Božje djelo.

Ivan kaže Isusu: *“Učitelju, vidjesmo jednoga gdje izgoni zle duhove u tvoje ime, jednoga koji nas ne slijedi i htjedosmo mu zabraniti, jer nas nije slijedio.”*
(Marko 9.38)

Kako sebično! Učenici zavide čovjeku koji je iscjeljivao u imenu Isus zato što su više bili zabrinuti za grupu i poziciju umjesto za čovjeka koji je bio opsjednut demonima i koji je trebao njihovu pomoć!

Drugim riječima, politika naše lokalne crkve ili denominacije nam postaje bitnija od Kristova kraljevstva.

Iste se stvari događaju i u nas, što se posebno očituje kada ne želimo sudjelovati u dobrim stvarima ili projektima samo zato što neki ljudi ili grupe nisu povezani s našim denominacijama ili crkvama ili možda ti projekti ne uključuju ljude s kojima se osjećamo ugodno; ako drugi ne rade na način na koji mi radimo, ako se naš trud neće dovoljno javno prepoznati, ako naš logo nije isti, ako naše crkve nema

★ **Bljutavost prvenstveno dolazi zbog toga što prestajemo ljubiti Boga svim svojim bićem, a kada se to dogodi postajemo beskorisni za Boga.**

na popisu ili se neka „previše“ ističe. Ništa drugo nego pravi dječji vrtić među pastirima, „vrsnim ratnicima“.

“Imajte u sebi sol i tako ćete imati mir među sobom”, rekao je Isus!

Na kraju, što učiniti? Kako zadržati sol koja će donijeti mir i učinkovitost među Božji narod u Hrvatskoj?

Kao prvo trebamo se vratiti Gospodinu. Krist je uputio oholoj crkvi u Laodiceji sljedeće riječi:

“Savjetujem ti da od mene kupiš u vatri žeženog zlata, da se obogatiš, i da se obučeš u bijele haljine, i da sakriješ svoju sramotnu golotinju, zatim pomasti da pomažeš svoje oči da bi vidio. Ja korim i karam sve koje ljubim. ‘Prema tome budi revan i obrati se!’ (drugim riječima - promijeni se)... Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama!”
(Otkrivenje 3.18-19,22)

Uvijek se loše stvari događaju kada Božji narod nema živi odnos s njime, jer da ima i da ga ljubi svim svojim srcem, dušom, umom i snagom svojom,

★ **Ako ne dajemo okus ovome svijetu, ako nismo aktivni čuvari njegove svetosti i pravednosti, onda pred njim nemamo nikakve vrijednosti.**

mogao bi ljubiti i druge ljude oko sebe.

To su temeljne stvari i rješenje za svaki problem. U razgovoru s Isusom neki ga je učitelj Zakona, u nakani da ga kuša, upitao: *“Učitelju, što moram činiti da baštinim život vječni? Što stoji – odgovori mu – pisano u Zakonu? Što tamo čitaš? Ljubi Gospodina Boga svoga – odgovori – svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom pameću svojom, a svog bližnjega kao samoga sebe! Reče mu Isus: Pravo si odgovorio! To vrši pa ćeš živjeti.”* **(Luka 10.26-28)**

Kada ljubimo Gospodina i kada se okrenemo njemu, u nama će prebivati Kristov život i jedino ćemo tako moći ljubiti druge ljude te postati slani! Tako ćemo oživiti sebe, što znači i crkvu!

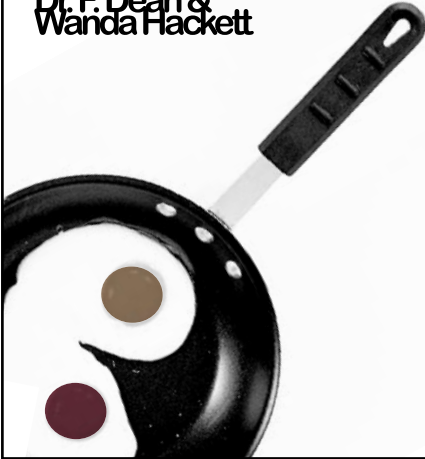
Drugo – služimo drugima neproračunato. *“On sjede, dozva Dvanaesticu pa im reče: Tko želi biti prvi, neka bude zadnji od sviju i sluga svima!”* **(Marko 9.35)** Nažalost, danas je mnogo pastira i duhovnih radnika koji uvjeravanjem privlače ljude k sebi, a ne Kristu samo radi dobitka, da im služe ili ih uzdižu. Mnogi od njih su i samozvani, jer ih inače nitko ne bi mogao promovirati; cilj im je proslaviti sebe, a ne Krista! Crkvo, trebamo služiti neproračunato, odnosno ne pitati se kakve imam koristi od služenja drugome.

Treće – prestanimo braniti Božje djelo i tako dolaziti u sukob s Bogom, jer, kako kaže Isus: *“Nema nikoga tko bi činio čudo u moje ime i onda ubrzo mogao o meni zlo*

CRKVA CJELOVITOG
EVANĐELJA
www.cce.hr

Dr. F. Dean &
Wanda Hackett

Brachni seminar

23.-25. 11. '06.

Brak koji će trajati zauvijek

GAP klub	* 23.11. u 19 sati
F. Andrašeca 15 (kod cibone)	* 24.11. u 19 sati
	* 25.11. u 10 i 19 sati

Potrebna rezervacija mjesta.
T 01 4920 726 | cce@cce.hr

(a)live

Ustani Gospode

bez komprom!sa

CD
80,00 kn

CD/DVD
150,00 kn

Pjesmarica

(sa notama, gitarskim akordima
i riječi pjesama za grafotolije)

50,00 kn

Popust od 10 %

na narudžbe
veće od 10
komada.

Popust od 20 %

svim sudionicima koncerta
"Ustani Gospode" (uz
predočenje ulaznice).

CRKVA CJELOVITOG
EVANĐELJA

KNEZA BRANIMIRA 11
10 000 Zagreb

T 01 4920 726
F 01 4813 871

WWW.CCE.HR
cce@cce.hr

govoriti. *Tko nije protiv nas, taj je za nas.*
(Marko 9.39)

Budimo mudri i prepustimo stvari i ljude Gospodinu. Poslušajmo onu pametnu Gamalielovu izjavu:

“A za ovo sada, kažem vam: prođite se tih ljudi i pustite ih! Jer ako njihov pothvat ili njihovo djelo, potječe od ljudi, propast će, a ako potječe zbilja od Boga, nećete ga moći uništiti. Pustite ih, da ne dođete u sukob s Bogom.”

(Djela apostolska 5.38-39)

Crkvo u Hrvatskoj, ako se svi nalazimo na istoj strani (a nalazimo se), na strani Isusa, tada, pretpostavljam, imamo i isti cilj - da širimo i gradimo kraljevstvo nebesko i utječemo na ovu zemlju. Tada ne bismo smjeli dopustiti da naše razlike postanu prepreka tome zajedničkom cilju. Stoga trebamo i moramo surađivati bez obzira na ime crkve. Trebamo se prestati boriti i natjecati jedan protiv drugoga i početi podržavati Božje djelo. Osobno sam, nažalost, iskusio više progonstva i odbačenosti od

„kršćana“ nego od svijeta, a razlog tomu je svakako njihova bljutavost koja im je izopačila misli i djela te se bore protiv predanih vjernika.

Prestanimo se boriti međusobno! Jedino ćemo tako imati sol, izbjeći Božji sud i vidjeti probuđenje koje će uzrokovati pravu promjenu u društvu. Prestanimo zavidjeti jedan drugome, otimati ovce, jer „vidimo ili znamo bolje od drugih“. Radije prepoznamo Božje djelo, razne darove i talente te uočimo pravoga zajedničkog neprijatelja, đavla, i prionimo na posao, jer Hrvatsku treba duhovno obnoviti.

Samo ćemo tako i jedino tako imati mir među sobom:

“Imajte u sebi sol i tako ćete imati mir među sobom.” (Marko 4.50)

★ **Trebamo se prestati boriti i natjecati jedan protiv drugoga i početi podržavati Božje djelo.**

.....
Copyright©2006. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja.

Čitajmo hrvatsko

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom “za propovijedi”.